

A keresztyéni többlet gyümölcse a javulás

„Egyébként sem arra helyeztem a hangsúlyt, hogy a pedagógus végez jobb munkát. Inkább arra a szellemiségre, ami az iskolában kialakult, illetve arra a „keresztyéni többletre”, amely egyformán hat a tantestületre és a gyerekekre is. Ez közelebb hozza a testületet egymáshoz, a gyerekekhez és főként a szülői házhoz. Ennek a közös munkának a gyümölcse az érzékelhető javulás. Ez látszik a gyerekek magatartásában, a tanuláshoz való viszonyában.” Sivadóné Cselenyák Dórával beszélgetett Nagy Miklós.

Természetesen volt ilyen beszélgetés. Ismertették az iskola szervezetét, a feladatokat..., és kifejezték a bizalmukat.

Nyilván Ön sem akart elugrani a feladat elől. Vagy talán már korábban gondolt arra, hogy református lévén, egyszer akár igazgathatja ezt az iskolát?

Valójában nem tudtam, hogy elődöm idén megy nyugdíjba. Nagyon lendületesnek, feladatcentrikus vezetőnek ismertem, nem gondoltam, hogy ebben az évben befejezi az aktív munkát.

Milyen jogkörökkel rendelkezik egy egyházi iskola vezetője? Miatán azt mondta, hogy még pályázatot sem kellett írnia, gondoljunk arra, hogy a megfelelő egyházi szervezetek közvetlen irányítása alatt működik, ahol szigorúan leszabályoznak minden lépést? Azaz nem nagyon beszélhetünk önállóságról?

Ez egyáltalán nem így van. Az egyházi iskolára ugyanúgy vonatkozik a köznevelési törvény, és persze emellett érvényes ránk a református egyházi köznevelési törvény is. Ezek keretein belül biztosított a szakmai szabadság. Az igazgató ezek alapján látja el a feladatát.

Vagyis ma Ön az iskola egyszemélyi vezetője?

Ez a helyzet. De el kell mondanom, hogy működik egy igazgatótanács, és van még a presbitérium, az iskola konkrét fenntartója pedig az egyházközösség.

Ebből az következik, hogy az előbb felsorolt szervezetek előtt

majd rendszeresen be kell számolnia a munkájáról és akár ott „finanszírozzák” azokat a műveleteket, amelyeket itt végez?

Voltam már ilyen igazgatótanácsi ülésen. Tájékoztattuk a tanácsot, illetve a presbitériumot. Ezek a szervezetek döntenek azokról a kérésekről, amelyeket előterjesztettem.

Nagyon egyszerű kérdéseket tesz fel, csak azért, hogy megismerjem a működési mechanizmust. Ha például szeretne felvenni valakit, vagy éppen elakarna küldeni valakit, akkor az előbbi szervezetek jóváhagyását ki kell kérnie?

Ha valakit szeretnénk felvenni, előbb bejön egy személyes meghallgatásra. Olyankor jelen van a fenntartó részéről a tiszteletes úr és a főgondnok úr is. A döntést közösen hozzuk meg. A presbitériumot erről már csak tájékoztatjuk.

Lényeges a különbség egy állami fenntartású, illetve egy egyházi iskola között?

Szerintem nagyon lényeges a különbség. A mi iskoláinkban megvan a „keresztyén többlet”, amit a gyerekeink előbb-utóbb megszoknak, alkalmazkodnak hozzá. Ez hamarosan meglátszik a viselkedésükben, és persze folyamatosan javulnak a tanulmányi eredmények is. Ez a korábbi iskolámból hozott tapasztalat is.

Ettől az úgynevezett „keresztyéni többlettől” lett jobb a tanulmányi eredmény?

Nyilvánvalóan, ha valaki alkalmazkodik és látja azt, hogy segítő kezekkel nyúlnak felé a pedagógusok, akkor a diák is másképp viszonyul a tanuláshoz.

Miért lenne jobb egy pedagógus egyik évről a másikra, ha közben csak az iskola fenntartójának a személyében következett be változás?

Ez nem egyik évről a másikra következik. Ez egy folyamat.

Ja persze, Ön ezt megélte a korábbi munkahelyén. Komolyan is mondja, hogy ugyanazok a pedagógusok minőségileg sokkal

jobb munkát végeztek – mondjuk, a negyedik év végére – mint korábban?

Nem állítom, hogy ugyanazok a személyek, hiszen valamilyen minimális kicserélődés volt. Egyébként sem arra helyeztem a hangsúlyt, hogy a pedagógus végez jobb munkát. Inkább arra a szellemiségre, ami az iskolában kialakult, illetve arra a „keresztyéni többletre”, ami egyformán hat a tantestületre és a gyerekekre is. Ez közelebb hozza a testületet egymáshoz, a gyerekekhez és főként a szülői házhoz. Ennek a közös munkának a gyümölcse az érzékelhető javulás. Ez látszik a gyerekek magatartásában, vagy a tanuláshoz való viszonyában.

Konkrétan, az eredményeik is jobbak lettek?

Igen, ezt bátran kijelenthetem.

Létezne, hogy ez ennek a bizonyos „keresztyéni többletnek” eredménye?

Pontosan így van.

Nyilván ezt a változást ebben az iskolában nem élhette meg. De vajon hasonlóképpen tetten érte itt is a „keresztyéni többlet”?

Természetesen. Mi is minden hétfőt áhítattal kezdünk. Minden nap csendes percek vannak a gyerekeknek, tanítás előtt.

Itt elvárás, hogy a pedagógusok hívők legyenek, illetve, hogy gyakorolják is a vallást? Azért is kérdezem, mert, amikor átkerült az iskola a reformátusokhoz, az egyház kész tantestülettel vette át az intézményt, akik itt tanítottak, kényszerhelyzetbe kerültek. Ha dolgozni akartak, akkor maradtak, de ez egyáltalán nem jelenthette azt is, hogy egyik napról a másikra megtértek volna. Van itt olyan pedagógus, aki nem lett időközben vallásos? Aki nem vallásos, ugyanúgy dolgozhat itt, mint ha bárhol másutt dolgozna?

Ez is egy folyamatban értelmezhető. Ehhez is türelem kell. Mindenkinek meg kell adni a lehetőséget...

Mármint milyen lehetőséget?

Itteni igazgatói megbízása előtt a katolikus gimnáziumban volt igazgatóhelyettes, ma pedig a református általános iskolát vezeti. Ilyen könnyű az „átjárás” a két egyház között?

Idejövetelem előtt 18 évig dolgoztam a Katolikus Gimnáziumban. Amikor az intézmény egyházi fenntartásba került, felkértek igazgatóhelyettesnek. A református általános iskolába pedig meghívásra jöttem. Egyébként református családból származom, tagja vagyok a nyírbátori gyülekezetnek.

Magyarán, a református közösség választotta ki az igazgatói pozícióra?

Valóban, a fenntartó és az előd igazgatónő hívott meg, az egyház törvényeinek megfelelően.

Pályázatot sem kellett beadnia?

Valóban nem, hiszen, mint említettem, meghívásra jöttem ide.

Csak megkérdezték a megbízása előtt, hogyan is képzeli itteni működését.

A gimnáziumban és itt is a támogatottság száz százalékos volt.

Mármint minek a támogatottsága?

Az egyházi átvétel támogatottsága. Vállalták az ezzel járó kötelezettséget is. Az út mindenki előtt nyitva áll.

Az előbb említett kötelezettség azt jelenti, hogy annak a pedagógusnak, aki itt akar tanítani, de korábban nem volt vallásos, ezek után majd templomba kell járnia?

Ezt így nem lehet kijelenteni.

Van-e olyan pedagógusuk, aki nem jár templomba?

Az iskolai alkalmak során mindenki jár. Ezen túl saját belátásuk szerint járnak, vagy sem.

Jól tudja-e magát érezni egy egyházi iskolában az a pedagógus, aki amúgy nem vallásos?

Természetesen. De persze én úgy vélem előbb-utóbb hozzájuk is eljut majd ez az üzenet.

Ennek az iskolának nagyon rendszerben van a szakmai hírneve. A „keresztény többleten” túl a tanulmányi eredmények is sokkal jobban alakulnak?

A tanulmányi eredményeink nagyon szépek. Az évisméltók, illetve egyáltalán a bukások száma minimális volt. Valóban elismerik az iskolánk szakmai munkáját.

Mondhatjuk azt, hogy a városban a református iskola egyfajta „elit” iskolává vált?

Ilyen megkülönböztetést nem tennék.

Ön hogy fogalmazná meg ugyanezt?

Három általános iskola van a városban. A szülő szabadon dönthet. Nálunk jó a beiratkozási eredmények. Van egy beiskolázási programunk. Ha azon folyamatosan részt vesz, aki ezt az iskolát választja, eljuthat oda, hogy végül bekerül az iskolánkba.

Mi ez a program?

Több egymás utáni rendezvényről beszélek. Októberben kezdődik, márciusig tart. A játszóházban tartjuk az alkalmakat. Mindig valamilyen

rendezvény köré csoportosítjuk. A szülők bejöhettek az iskolába, ismerkedhetnek a tanító néikkel. A beiratkozás után is van még egy ún. nyomon követés. Utána is szervezünk egy programot, hogy a gyerekek felkészülten érkezzenek meg az iskolába.

Kritérium, hogy csak vallásos szülők vallásos gyerekei iratkoznak be?

Két éve már nem feltétel az egyházi ajánlás, a beiskolázási programunk sem tartalmazza. Ugyanakkor megkérdezzük, hogy meg van-e

Két éve már nem feltétel az egyházi ajánlás, a beiskolázási programunk sem tartalmazza. Ugyanakkor megkérdezzük, hogy meg van-e keresztelve a gyermek, illetve az iskola nyitott mind a három felekezet irányába.

keresztelve a gyermek, illetve az iskola nyitott mind a három felekezet irányába.

Netán, ha izraelita jelentkezne?

Ha a szülők vállalják, hogy ezeken a rendezvényeinken részt vesznek.

Az kötelező?

Ezt nem mondjuk, de aki a mi iskolánkat célozza meg, annak ajánlott.

Amikor Önt felkérték igazgatónak, nyilván tudott róla, hogy az iskola fenntartója és a város politikai vezetése között kialakult egy feszültség. Nevezetesen arról van szó, hogy az átadáskor aláírt együttműködési megállapodást betartják-e itt, vagy sem. Azt tudjuk, hogy ez a megállapodás valójában semmire nem kötelezi az egyházat utólag már, de a korrektség nyilván megkívánja mindkét fél részéről, hogy a megkötött megállapodást betartsa. A város vezetése szerint ez nem feltétlen teljesült. Ebből ki is alakult egy feszültség. Ez egyáltalán nem tartotta vissza Önt, amikor felkérték?

Mindenkiben van izgalom, amikor munkahelyet változtat...

Nem pont erre gondoltam..

Amire ön utal, az nálam nem volt visszatartó erő.

Nyilván. Egyébként gondolt arra, hogy előbb-utóbb majd önnek kell szembenéznie a város vezetésével, és erről a kérdéstről beszélni kell?

Azzal tisztában vagyok, hogy éves tájékoztatással tartozik az iskola az önkormányzat felé. Azt is tudom, hogy van egy használatba adási szerződés is.

Az, hogy évente egyszer tájékoztatják az önkormányzatot, egy

dolog. Ön is ebben a városban él, és nyilván érzékeli a feszültséget. Arról van szó, hogy a megállapodásban azt írták le: a „hátrányos helyzetű” gyerekek arányát a korábbi állapotoknak megfelelően tartják meg. A város politikai vezetése szerint ez változott meg. Sőt, nagyon nem így alakult. Persze tudom, hogy a nyírbátoriak jelentős része pedig kifejezetten örül ennek, hiszen így találnak egy olyan iskolát a gyerekeinknek, ahol igen kevés a nehezebben kezelhető gyerek, és az ő gyerekeik ezzel csak jól járnak. Ugyanakkor az állami iskola egyre nagyobb és nehezebb kihívásokkal kerül szembe.

Minden napnak megvan a maga feladata. Nyilván sokszor megtalálna majd ilyen kérdésekkel, de vegye figyelembe, hogy én szeptember 1-től vagyok itt igazgató. Polgármester úrral már volt egy megbeszélésem és bízom abban, hogy jól alakul majd közöttünk az együttműködés.

Bizonyára így lesz, de nem fordulhat elő, hogy valami programot kidolgozzanak, amivel ezt a helyzetet valahogy oldani lehetne? Vagy marad a jelenlegi

folyamat, és a megoldást másokra hagyják?

Ebben a szerződésben az arányokról nem olvastam.

Nem is hallott erről?

Ami a szerződésben van, annak mi megfelelünk. Minden osztályunkban van hátrányos helyzetű tanuló is.

Máris befejezem a témát, csak lezárásként kérdezem a véleményét. Nem gondolja-e, hogy mint egyházi iskolának, még külön kötelességük is lenne az, hogy direkt segítsék a hátrányos helyzetű családokat abban, hogy egy ilyen szellemiségű iskolába írassák be a gyerekeiket, ahol megkapják ezt a „keresztény többletet”, amivel elérik, hogy könnyen elvégzik az általános iskolát? Mehetnek szakmát tanulni, vagy középiskolába és hasznos tagjai lehetnek a társadalomnak? Ez tényleg nemes feladat lenne.

Ez valóban így van és ezt meg is tesszük. Vannak felzárkóztató-korrepetáló óráink, van egyéni képességfejlesztés. Van fejlesztő pedagógusunk, logopédusunk.

Az egyházközség vezetésével nem beszéltek még arról, hogy ez egy missziós feladat is lenne, hogy már mielőtt bekerül a gyerek az iskolába, megkeresik azokat a célcsaládokat, akik legalább valamilyen „passzolnak”, s már ott, a családnál elkezdjék felkészíteni a gyerekeket, hogy majd ebbe az iskolába kerülhessenek? Így elejét vehetnék minden szóbeszédnek és tudatosan mondhatnák: látják az ebben rejlő feladatot, és a megoldásban mindenképpen részt kívánnak vállalni.

Az egyházi intézmény országos beiskolázású. Szeretettel várjuk azokat a gyerekeket, akik a mi intézményünket választják. Mi ajánljuk a lehetőséget a szülőknek.

De konkrétan ki nem mennek pl. a „vasúton túli” részre, hogy egy kis missziós előkészítést vállaljanak? Persze ez vonatkozik a másikkal egyházi iskolára is.

Szerintem egyetlen iskola sem folytat ilyen gyakorlatot. A szülő az, aki behozza az iskolába a gyereket.